

Dobra Rada

Parafia Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu
www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl E-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Drodzy Parafianie i Czytelnicy „Dobrej Rady”

Bóg wybrał rodziców dla swojego Syna i obdarzył ich osobowością, której potrzebowali aby przyjąć Dzieciątka, które miało się narodzić...

Bóg wybrał mężczyznę i kobietę, aby byli moimi rodzicami, po to abym mógł stać się tym, czym Bóg chciał, abym był.

Dzieciątka Jezus, podobnie jak każde inne dziecko, przychodzi, by przekazać światu orędzie.

Z jakim orędziem, ja przyszedłem na świat?

Gdy Chrystus się narodził, towarzyszył mu śpiew aniołów. Głosili taką pokój i taką radość, które oddają chwałę Bogu.

Czy kiedykolwiek słyszałem pieśń śpiewaną przez aniołów w dniu moich narodzin?

Życzymy Wam i sobie - abyśmy w te Święta odkrywali na nowo prawdę, że jesteśmy bardzo ważni dla Boga, skoro z naszego powodu przychodzi na świat! I abyśmy usłyszeli pieśń aniołów...

Duszpasterze z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu

MODLITWA PRZY WIGILIJNYM STOLE

Wieczera wigilijna w domu chrześcijanina jest wydarzeniem religijnym. Trzeba ją dobrze przygotować nie tylko od strony kulinarnej, ale także od strony duchowej. Na stole nakrytym białym obrusem kładziemy Pismo Święte i opłatek oraz ustawiamy świecę. Jedno miejsce przy stole pozostaje wolne jako znak pamięci o bliskich, którzy nie mogą razem z nami zasiąść do wigilii (np. o zmarłych z rodziny) lub dla niespodziewanego gościa. Wieczere wigilijną rozpoczynamy modlitwą. Najlepiej jeśli prowadzi ją ojciec.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

ZAPALANIE ŚWIECY:

Ojciec lub matka zapala świecę na stole.

Ojciec lub matka: Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają: Bogu niech będą dzięki.

Najstarsze dziecko zapala światełka na choince.

CZYTANIE EWANGELII - (Łk 2, 1-14)

Ojciec: Ponad dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, oczekiwany Zbawiciel. Opowiada o tym

Ewangelia św. Łukasza.

Tekst odczytuje na przykład najstarsze dziecko:

„W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

Po wysłuchaniu fragmentu Ewangelii - kolęda „Bóg się rodzi” lub “Wśród nocnej ciszy” albo wg uznania.

WSPÓLNA MODLITWA:

Ojciec lub matka odmawia prośby, wszyscy odpowiadają: **Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.**

Ojciec lub matka:

Boże, nasz Ojcze, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posiadał nam swo-

jego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela i prosimy Cię:

- **Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.**
- **Obdarz naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.**
- **Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.**
- **Naszyc zmarłych (wymienić imiona) obdarz szczęściem i światłem Twojej chwały. Ciebie prosimy...**

Wszyscy odmawiają „Ojciec nasz”.

Ojciec lub matka:

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego, spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

ŁAMANIE SIĘ OPLĄTKIEM:

Ojciec lub matka:

A teraz w duchu miłości i przebaczenia przetłamiemy się opłatkiem - chlebem miłości. Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej, otwieramy je na przyjście Pana. Niech On będzie zawsze z nami.

Ojciec pierwszy składa wszystkim życzenia i przetłumuje się opłatkiem.

MODLITWA PO WIECZERZY:

Odmawia ojciec lub matka.

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojcze, za Syna Twego Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten błogosławiony wieczór i dary, które spożyliśmy. Tobie chwała na wieki. Amen.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Adwent – czas oczekiwania na przyjście obiecanego Mesjasza, Jezusa. Samo słowo „oczekiwanie”, w potocznym jego znaczeniu zakłada, że kogoś jeszcze nie ma. Czy na pewno?

Jeśli Jezus nie rodzi się w Twoim sercu codziennie, to tego szczególnego dnia też się dla Ciebie nie narodzi! Co w takim razie mam czynić – spytasz – by Słowo stało się dla mnie Ciałem każdego dnia?

Przed wszystkim nie zachowuj się jak mieszkańcy Betlejem i nie mów: „Nie ma miejsca!!!” By zachować miejsce dla tego specjalnego Gościa, nie dodawaj niczego „do siebie”, nie wpychaj w swoje serce żadnych dodatkowych „gadżetów”. Raczej wyrzuć z niego to wszystko, co je zagraca, co powoduje ów brak miejsca. Wyrzuć swoje przesady, uprzedzenia, stereotypy... i przyjdź na **REKOLEKCJE!**

REKOLEKCJE ADWENTOWE

20 – 21 – 22 grudnia 2018 r

Prowadzi: ks. dr Andrzej Krasowski

Czwartek – 20 grudnia

- 7.00 Msza św. z nauką ogólną
- 9.00 Msza św. z nauką ogólną
- 16.00 Msza święta z nauką dla dzieci
- 17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży
- 18.00 Msza św. z nauką ogólną

Piątek – 21 grudnia

- 7.00 Msza św. z nauką ogólną
- 9.00 Msza św. z nauką ogólną

- 16.00 Msza święta z nauką dla dzieci
- 17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży
- 18.00 Msza św. z nauką ogólną

SOBOTA – 22 grudnia – **DZIEŃ SPOWIEDZI**

- 7.00 Msza św. z nauką ogólną
- 9.00 Msza św. z nauką ogólną
- 16.00 Msza święta z nauką dla dzieci
- 17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży
- 18.00 Msza św. z nauką ogólną

Spowiedź: 7.00 – 10.00 ; 15.30 – 19.00

Proboszcz ks. Andrzej Blewiński

REKOLEKCJE... CZAS „ODZYSKIWANIA”

Żeby zrozumieć, czym są rekolekcje i jak je mamy przeżywać, najlepiej będzie zacząć od tego, skąd się wzięło oznaczające je słowo. A wzięło się ono z języka łacińskiego: od re-colligo oznaczającego „znowu zbierać, przyjmować, odzyskać” (w formie zwrotnej se recolligere oznacza „ochłonąć, opamiętać się”) lub też od re-colo - „na nowo uprawiać, znowu się czymś zajmować, przywrócić, jeszcze raz rozważyć”. Chodziłoby więc o powrót do czegoś, powtórne rozważenie, zajęcie się czymś jeszcze raz. Czym? Naszym życiem.

W codziennym zabieganiu rzadko mamy czas, by się nad czymś głębiej zastanowić. W życiu (także duchowe) wkradają się pewnego rodzaju automatyzmy. Pomagają one nam funkcjonować, ale sptycają naszą wiarę lub brak w niej świeżości i kolorytu w relacji z Bogiem.

Doskonałą zachętą do tak rozumianych rekolekcji mogą się dla nas stać słowa, które w Bożym Imieniu skierował sędziwy św. Jan Apostoł do Kościoła w Efezie: „Znam twoje czyny: trud i twoją wytrwałość (...). Ale mam przeciw tobie to, że odstąpiłeś od twej pierwotnej miłości. Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i pierwsze czyny podejmij!” (Ap 2, 2-5).

Najczęściej starając się ocenić przeżycie rekolekcji, pytamy o to, jakie były nauki rekolekcyjne, kto je głosił z jakim skupieniem ich wysłuchaliśmy. Zapominamy jednak o tym, że rekolekcje wyrosły nie z praktyki „słuchania duchowego”, lecz „ćwiczeń duchownych”, zakładają więc nie tylko wysłuchanie nauk, ale własną aktywność, „ćwiczenie się” w życiu chrześcijańskim. Rekolekcje

w naszym życiu będą na tyle owocne, na ile sami się w ich przeżycie zaangażujemy, na ile będziemy skłonni na nowo przemyśleć swoją wiarę i zgodnie z zachętą św. Jana „pierwsze czyny podjąć” (por. Ap 2, 5). Rekolekcje więc to także osobista refleksja, poświęcenie więcej czasu na modlitwę - zarówno indywidualną, jak i wspólną, w rodzinie oraz wprowadzenie własnych postanowień w czyn.

Często narzekamy, że to życie jest ciężkie, że stawia przed nami takie trudne dylematy, że nie potrafimy właściwie wybrać i często żałujemy naszych wcześniejszych decyzji, mówiąc: gdybym wtedy wiedział! Rekolekcje są dobrym czasem na to, żeby przyjrzeć się naszym wyborom i zapytać Boga: co mam wybrać? Jak rozwiązać trudne sytuacje w moim życiu? Co zrobiłem źle i jak mogę to naprawić? Ale żeby usłyszeć, co Bóg ma nam do powiedzenia, trzeba wyłączyć to, co zagłusza ciszę. Wtedy dopiero możemy „ochłonąć, opamiętać się” (se recolligere), i „odzyskać” (re-colligo) sens i cel życia.

Rekolekcje to także czas, by „odzyskać” (re-colligo) czystość duszy w sakramencie pojednania.

Mamy teraz adwent czyli czas radośnego oczekiwania na dzieciątka Jezus. Ale czy w naszym dniu jest miejsce na oczekiwanie. Rekolekcje i nabożeństwa adwentowe mają nas w tym oczekiwaniu poprowadzić. Chciejmy zatem z nich skorzystać i poddać się prowadzeniu przez Ducha Świętego.

Miałam ogromne szczęście być zaproszona przez Boga, a najpierw Maryję na różne rekolekcje. Pierwszymi rekolekcjami były dla mnie rekolekcje w miasteczku Krwi

Chrystusa w Chrystusach w Rawie Mazowieckiej. Tam po raz pierwszy adorowałam Najświętszy Sakrament, tam też Bóg w ciszy powiedział do mnie córko porozmawiajmy szczerze o twoich problemach. Tutaj też doznałam poczucia bycia ukochana przez Boga. To miejsce sprawiło, że nastąpiła w moim sercu przemiana i chęć autentycznego nawrócenia i budowania żywej relacji z Bogiem.

Pan Bóg jest doskonałym pedagogiem, formuje nas stopniowo na miarę naszych możliwości percepcyjnych i aktualnych naszych potrzeb, co do tego jestem w zupełności przekonana.

Kolejnym dla mnie krokiem były rekolekcje ignacjańskie w ciszy prowadzone przez Jezuitów w Porszewicach koło Łodzi. Dotychczas uczestniczyłam w trzech etapach tych rekolekcji: fundamencie, a także w pierwszym i drugim tygodniu rekolekcji.

Każdy z tych tygodni ma inny program, powoduje, że człowiek co innego odkrywa w relacji własnej z Bogiem. Fundament był dla mnie szczególnym czasem doświadczenia ukochania przez Boga, doświadczenia bycia dzieckiem Bożym oraz przekonania, że chciał i stworzył mnie właśnie taka jaką jestem, był to również czas psychologicznego retrospektywnego wglądu w siebie.

Pierwszy tydzień mówi o przebaczeniu sobie, innym, miłości Pana Jezusa na krzyżu. Podczas tego tygodnia Pan Bóg pokazał mi moje błędy, których dotąd nie widziałam. Z tego tygodnia wyniosłam głębokie przekonanie, że często inni krzywdzą nas nie z czystej premedytacji, ale po prostu dla tego, że w danej chwili nie potrafią inaczej postąpić. Drugi tydzień to dla mnie cudowny czas medytacji poznawania poprzez Ewangelię sposobów postępowania, działania Pana Jezusa i uczenia się bycia jego uczniem, uczenia rozeznawania. W te wakacje po latach znów wróciłam do Rawy Mazowieckiej na rekolekcje do Miasteczka Krwi Chrystusa. Historia zatoczyła koło. Jadąc tam myślałam o moich mimo wysiłku upadkach w życiu duchowym i byłam niemal pewna, że Pan Bóg na tym będzie chciał się skupić. Tymczasem znów doznałam ogromu miłości Bożej i Pan Bóg powiedział mi kochaj więcej siebie, bo ze zbyt małej miłości własnej wynikają twoje przewinienia. Zatem Pan Bóg potrafi zaskoczyć i postawić celną diagnozę. Rekolekcje te dłuższe i krótsze, wyjazdowe i na miejscu są jak spa dla duszy, pozwalają ożywić, wprowadzić coś nowego do naszej wiary i duszy. Skorzystajmy z rekolekcji adwentowych w naszej parafii, bo naprawdę warto!

Aneta Mikołajczyk

BOŻE NARODZENIE

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16). Boże Narodzenie uświadamia nam, że ponad 2000 lat temu w Grocie Betlejemskiej przyszedł na świat Bóg – Człowiek, który zapoczątkował nową erę w dziejach ludzkości. Ten historyczny fakt poraża i zdumiewa. Przypomina o niewyobrażalnie wspaniałomyślnej odpowiedzi Boga na ludzkie tęsknoty i oczekiwania. WIECZNY, NIESKOŃCZONY, WSZECHMOGĄCY BÓG, który kocha bezgranicznie, staje się Człowiekiem, wynosi nas do godności dzieci Bożych i przemawia przez bezbronne niemowlę – przyszłego Zbawiciela świata. Z miłością i czułością powołuje nas do tego, co nadprzyrodzone – do życia w niebie. Do nas należy wybór. Jeśli przyjmujemy Boga, który stał się małym dzieckiem, będziemy mieli życie wieczne.

Nadchodzące po okresie adwentu Boże Narodzenie (nazywane dawniej Polskimi Godami) jest obchodzone z pełnym rytuałem zwyczajów, obrzędów, przy śpiewie kolęd i pasterka. Wieczera wigilijna, opłatek, Pasterka o północy, kolędniczy z szopką – to tylko niektóre akcenty tych świąt. Przetrwają one próbę czasu i także dziś poruszają swą wymową i treścią.

Boże Narodzenie nie jest jednak sentymentalnym wspomnieniem czegoś, co minęło bezpowrotnie, co pozostało jedynie w sercu jako pamiątka z dziecięcych lat.

Jeśli zagubimy się w kolorowym świecie dekoracji, prezentów, wystroju i nastroju, „magii” i pełnej uroku scenerii, a nawet jeśli skoncentrujemy się wyłącznie na życiu rodzinnym, towarzyskim, wypoczynku, wspomnianiu bliskich, utracimy to, co najważniejsze – sens Bożego Narodzenia. Chrystus przejdzie obok, a my go nie zauważymy. Będziemy obchodzić urodziny bez Jubilata – Boże Narodzenie bez Boga i po kilku dniach powiemy: „Święta, święta i po świętach”. A przecież istotą Bożego Narodzenia jest to, żeby Chrystus narodził się w naszej duszy, żebyśmy przyjęli go i starali się iść za nim w codzienności. Doskonale sens Bożego Narodzenia oddał nasz wieszcz narodowy – Adam Mickiewicz, który napisał:

„Wierzysz, że się Bóg zrodził w Betlejemskim żłobie,
Lecz biada Ci, jeśli nie zrodził się w tobie”

Elżbieta Hildt

WIGILIA PARAFIALNA 2018

W ubiegłym roku grupa parafian zorganizowała Wigilię dla Samotnych. Udział w niej wzięło około 30 osób. Odbędzie się ona przede wszystkim dzięki inicjatywie i pomocy was wszystkich. Z prawdziwym wzruszeniem, przypominamy sobie moment, kiedy to przynosisiście dania na wigilijny stół. Dzięki temu świąteczna wieczerza była prawdziwie domowa. Chcemy podkreślić, że wszystkie ofiarowane potrawy zostały spożytkowane i rozdane potrzebującym.

Z radością informujemy, że zachęteni wieloma dobrymi słowami, również w tym roku organizujemy takie przedsięwzięcie. Dlatego też zapraszamy wszystkich

chętnych do wspólnego działania. Zaznaczamy, że nie prosimy o pieniądze. Potrzebne jest przede wszystkim otwarte serce i chęć podzielenia się potrawami wigilijnymi. Każdego, kto dysponuje czasem zapraszamy do pomocy, a pracy na pewno starczy dla wielu. Ważne jest, aby wiadomość o wigilii parafialnej dotarła do jak największego grona osób. Prosimy więc o przekazanie informacji o świątecznej wieczerzy potrzebującym. Nasza Wigilia rozpocznie się **24 grudnia o godz. 15.30** w domu świetlicy środowiskowej przy parafii Matki Bożej Dobrej rady w Zgierzu (ul. M. Skłodowskiej – Curie 5, Zgierz).

Tak, jak w ubiegłym roku, potrawy możemy przynosić już w niedzielę 23 grudnia po Mszach Świętych do domu parafialnego. Osoby zainteresowane pomocą i bliższymi informacjami zapraszamy do kontaktu pod numerem telefonu 506-185-541.

Emilia Dzika - Krawczyk

KOŚCIÓŁ W WALCE O NIEPODLEGŁOŚĆ

Z okazji obchodów 100-LECIA NIEPODLEGŁEJ POLSKI, Parafialny Oddział Akcji Katolickiej przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady, przygotował wystawę przedstawiającą sylwetki polskich duchownych, którzy swoją postawą i działaniem walczyli na przestrzeni stulecia za Ojczyznę i wiarę. Wystawa nosiła tytuł „Kościół w walce o niepodległość” i można ją było zobaczyć w kościele oraz w Świetlicy Środowiskowej.

Wystawę rozpoczynają fotografie współczesnych i dawnych Patronów Polski. Jak przedstawiają zapisy historyczne, przywódcy Polski, w okresie rozwiązywania trudnych problemów w kraju, to właśnie poprzez wstawiennictwo patronów, zawierali wszystko Matce Bożej. Tytuł patrona, opiekuna religijnego kraju nadawany jest przez papieża. Przez wieki nasz naród miał wielu patronów. Obecnie w Polsce patronuje pięcioro świętych -

troje głównych i dwóch drugorzędnych. Decyzją papieża Jana XXIII, głównymi patronami Polski są Matka Boża, a także święci biskupi męczennicy - Wojciech i Stanisław. W Polsce szczególnym kultem otaczana jest Matka Boska, która jest główną patronką Polski. Polacy od dawna uznawali Maryję za swoją Matkę i Królową. Pieśń Maryjna "Bogurodzica" była uznawana za nieformalny hymn kraju. Szczególnym momentem dla narodu polskiego był Potop szwedzki i skuteczna obrona Jasnej Góry, którą to obronę przypisano wstawiennictwu Maryi. Wyrazicielem tego przekonania Polaków stał się król Jan Kazimierz, który 1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej przed cudownym obrazem Matki Bożej łaskawej obrał Maryję za Królową swoich państw, a Królestwo Polskie polecił jej szczególnej obronie. Ponownego oddania i poświęcenia Matce Bożej narodu polskiego dokonywali prymas August Hlond, prymas Stefan Wyszyński

Najmłodszym patronem Polski jest św. Andrzej Bobola, którego decyzją Jana Pawła II Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ogłosiła w 2002 r. opiekunem Polaków. Wraz ze św. Stanisławem Kostką – ogłoszonym patronem Polski w 1671 – należy on do grona tzw. drugorzędnych patronów naszego narodu.

Na przestrzeni wieków polski naród musiał strzec zbrojnie swoich granic i bronić tożsamości narodowej. Stawał

do walki o wiarę katolicką, nierozdzielnie z nią związaną. Kościół zawsze się solidaryzował z narodem polskim. W świątyniach przekazywano wieści o kolejnych powstaniach i poborze do wojska. Księża angażowali się w działalność konspiracyjną. W czasie walki zbrojnej Kościół udzielał duchowej, materialnej i medycznej pomocy dla walczących i oraz ich rodzin. Duchowni pomagali także w ukrywaniu się lub ucieczce walczącym. Wielu duchownych wspomagało, na polach bitew, z bronią wręgu, walkę o polskość i wiarę. Brali udział w największych zrywach niepodległościowych, powstaniach, samodzielnie organizowali różnego typu wystąpienia. Czynnie wspierali opór stawiany przeciwko wynaradawianiu, nauczali języka polskiego i katechizmu mimo zakazów i groźących represji. Wielu z nich było z tego powodu prześladowanych, ściganych, przetrzymywanych w więzieniu, torturowanych, zesłanych bez możliwości powrotu do kraju, pozbawionych godności kapłańskiej, a nawet poniosło najwyższą ofiarę z życia. W czasie II wojny światowej wiele duchownych, w tym 108 męczenników, poniosło śmierć w obozach koncentracyjnych w wyniku egzekucji, a także w więzieniach z powodu obrony wiary i polskości.

Najtragiczniejsze w dziejach Polski stały się lata rozbiorów oraz czasy ustroju komunistycznego, kiedy podejmowano brutalne próby wynaradawienia Polaków i stworzenie nowego społeczeństwa. Atak na wolność narodu oznaczał także atak na wolność Kościoła w Polsce. Prymas Tysiąclecia, kardynał Stefan Wyszyński, nauczał, że Kościół musi być na służbie człowieka, rodziny i narodu. Mówił, że „Kościółowi nie może być obojętna kondycja naszego narodu ani jego suwerenność. Bo wolny Kościół może być tylko w wolnej Polsce”.

Walka Polaków miała charakter nie tylko narodowy, były to też działania o znaczeniu europejskim i światowym. W XVII wieku Polska stała się przedmurzem chrześcijaństwa. Udział Polaków w odsieczy wiedeńskiej i przynależność do antytureckiej Świętej Ligi zapobiegło zalewowi katolickiej Europy przez muzułmanów. Bitwa warszawska z kolei powstrzymała rozprzestrzenienie się bolszewików na Europę.

Zaznajamiając się z kolejnymi witrynami wystawy możemy poznać sylwetki duchownych, którzy uczestniczyli w wielkich bitwach, które miały znaczący wpływ na historię Polski. Przeczytamy tu m.in. o:

- Zbigniewie Olesińskim, biskupie krakowskim, a od 1449 r. pierwszy kardynał narodowości polskiej, który był obecny w bitwie pod Grunwaldem 15 lipca 1410 r. Wedle przekazów miał ocalić od śmierci króla Władysława Jagiełłę.

- ojcu Augustynie Kordeckim i jego udziale w obronie Jasnej Góry. W czasie II wojny północnej w 1655 r. nastąpił najazd Szwedzki na Rzeczpospolitą, zwany potopem szwedzkim. Obrona Jasnej Góry wzmocniła morale i poczucie polskości wśród narodu. Król Jan Kazimierz 1 kwietnia 1656 r. złożył w katedrze ślubów lwowskich, obierając Matkę Bożą Częstochowską za patronkę i Królową Polski.
  - Księdzu Ignacym Skorupce, uczestniku bitwy warszawskiej (cud nad Wisłą), która miała miejsce w dniach 13-15 sierpnia 1920 r. w czasie wojny polsko-bolszewickiej. Bitwa warszawska zadecydowała o zachowaniu niepodległości przez Polskę i uratowała Europę przed zalewem bolszewików. Śmierć poniesiona w walkach przez ks. Skorupkę, stała się jednym z symboli bitwy warszawskiej.
- Przedstawiając Kościół w walce o niepodległość, nie można było nie wspomnieć o duchownych, którzy swoją postawą i czynami walczyli o wolną Polskę i wiarę. Do nich należał m.in.:

- Piotr Skarga (jezuita 1536-1569), który krytykował polską szlachtę, jej egoizm, prywatę, samowolę, zrywanie sejmów i warcholstwo. Apelowo o równość obywateli i przyznanie chłopom wolności osobistej.
- Hugo Kołłątaj, który brał udział w obradach Sejmu Czteroletniego (Sejm Wielki), który obradował od 6 października 1788 r. do 29 maja 1792 r. W trakcie toczących się obrad, do najważniejszego wydarzenia należy ująć uchwalenie Konstytucji 3 maja. Była to pierwsza spisana w Europie i druga na świecie. Wprowadzała podział władzy na ustawodawczą i sądowniczą. Na jej mocy ustrój państwowy zmienił się z monarchii dziedzicznej na monarchię konstytucyjną. Wprowadziła polityczną równość mieszczan i szlachty, poprawiła sytuację chłopów.
- Jezuita Jan Paweł Woronicz. W czasie Sejmu czteroletniego pracował w komisji do spraw religijnych, był autorem mów sejmowych napisanych do biskupów.
- Ofiary z okresu prześladowania Kościoła w zaborze pruskim. W latach 1871 -1878 w cesarstwie niemieckim nastąpił okres kulturkampf. Kanclerz Otto von Bismarck chciał doprowadzić do ograniczenia wpływów kościoła katolickiego w państwie. Kardynał Mieczysław Ledóchowski nie wyraził zgody na zniesienie języka polskiego w nauce religii. Wśród Polaków arcybiskup Ledóchowski stał się męczennikiem sprawy polskiej.

- Księża, którzy zginęli w powstaniu listopadowym (wojna polsko-rosyjska 1830-1831), to m.in. zakonnik Hieronim Wojtkiewicz, który za zorganizowanie powstania listopadowego został zastrzelony. Pod Siemiatyczami walczył przełożony Zgromadzenia Misjonarzy Kajetan Milewski, a Ksiądz Adam Loga brał udział w bitwach pod Olszynką Grochowską, Dembem i Szawłami. Zginął od kuli.
- Ksiądz Stanisław Brzózka, który odegrał ważną rolę w powstaniu styczniowym, uważanym za wielki zryw narodowy, skierowany przeciwko Imperium. Za działalność w powstaniu wydano wyrok śmierci, na księdza Stanisława Brzózkę, dlatego też 23 maja 1865 r. na rynku w Sokołowie Podlaskim, został stracony.
- Adama Chmielowski (Brat Albert), urodzony w 1845 r., przywdział habit III Zakonu Św. Franciszka i przyjął imię Albert. Był opiekunem ogrzewalni i przytulisk dla biednych. Po wybuchu powstania styczniowego stworzył „oddział puławiaków”. W czasie bitwy został ranny, trafił do szpitala, groziło mu zesłanie na Sybir mimo że był inwalidą. Udało się go wydostać z więzienia. Jako powstaniec był ciągle obserwowany i śledzony.
- Rafał Kalinowski 5 lipca wstąpił do klasztoru karmelitów i przyjął imię Rafał (Józef Kalinowski). Za działalność w powstaniu styczniowym 2 czerwca 1864 r. wydano na niego wyrok śmierci, który zamieniono na 10 lat katorgi. Poza tym Józef Kalinowski miał wśród współwięźniów opinię świętego.
- Piotr Wojciech Ściegienny, który w 1827 r. wstąpił do pijarów, a w latach 1842-1844 zorganizował konspiracyjny Związek Chłopski. Ksiądz Piotr dążył do zniesienia pańszczyzny, uwłaszczenia chłopów i rozdzielenia wielkich majątków ziemskich, a także odzyskania przez Polskę niepodległości. Za działalność 7 maja 1846 r. władze carskie skazały go na śmierć. Przed egzekucją jednak zmieniono mu karę na zesłanie na Syberię do ciężkich robót.

Zagłębiając się w ekspozycji wystawy, możemy odnaleźć także wspomnienie o męczennikach II wojny światowej. Wśród nich byli m.in.:

- Ksiądz Stefan Frelichowski, który przez cały okres więzienia pełnił posługę kapłańską. Organizował wspólne modlitwy, spowiadał, sprawował potajemnie msze i udzielał komunii. W czasie niesienia im posługi zaraził się tyfusem, zachorował na zapalenie płuc i zmarł. W 1999 r. został Beatyfikowany przez Jana Pawła II.

- Biskup Michał Kozala, który został wywieziony do obozu w Dachau. Gdy zachorował na tyfus podczas posługi kapłańskiej dla więźniów trafił do rewiru obozowego dla chorych i otrzymał śmiertelny zastrzyk.
- Kardynał August Hlond, który w 1896 roku wstąpił do Zgromadzenia Księży Salezjanów. Hitlerowscy wysłannicy namawiali go do współpracy i podpisania kilku Niemieckich odezwoz bez skutecznie. Był rzecznikiem sprawy polskiej. Przemawiał w radiu watykańskim na temat Polski, udzielał wywiadów prasowych starał się wykorzystywać posiadane wpływy. Września 1946 roku ogłosił w Częstochowie Akt Poświęcenia Narodu Polskiego Niepokalanemu Sercu Maryi.
- Kardynał Adam Sapiecha, który w czasie II wojny Światowej zastępował przebywającego we Francji prymasa Augusta Hlonda. Stał się przywódcą Kościoła w generalnym Gubernatorstwie i jednym z przywódców narodu. W 1942 roku napisał list do generalnego gubernatora Hansa Franka, w którym wyrażał sprzeciw wobec terroru stosowanego względem Polaków. W 1944 roku wydał odezwę w sprawie masowych rzezi Polaków, których sprawcami była Ukraińska Powstańcza Armia działająca w porozumieniu z Niemcami na wschodnich kresach Generalnego Gubernatorstwa.
- Biskupi i kapłani, o których powinniśmy mówić to 108 męczenników II wojny światowej, a którzy 13 czerwca 1999 r. zostali beatyfikowani przez Jana Pawła II.

Kolejne witryny wystawy prezentują ofiary prześladowania Kościoła w Polsce Ludowej. W latach 1945 - 1948 roku trwał pierwszy okres władzy ludowej z Kościołem katolickim w Polsce. Był to czas kiedy państwo maskowało swoje wrogie zamiary. 12 września 1945 roku władze zerwały konkordat zawarty w 1925 roku przez Rząd Polski ze Stolicą Apostolską. Do walki z Kościołem stworzono specjalny departament w Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego. Na początku zaczęły się pokazowe procesy biskupów i księży. Najgłośniejszy był pro-

ces ordynariusza kieleckiego biskupa Czesława Kaczmar-ka. Podczas brutalnych metod stosowanych w czasie śledztwa uzyskano przyznanie się biskupa m.in. do kolaboracji z Niemcami. W latach 1945- 1953 r. zostało aresztowanych i skazanych 293 księży. Do 1953 r. usunięto 9 biskupów z ich diecezji, niektórzy zostali aresztowani. 37 księży diecezjalnych zostało zamordowanych, 900 umieszczono w więzieniach. Zabito 57 duchownych zakonnych, 170 znalazło się w więzieniach, a 300 wygnano. W latach 1981 -1989, nieznanymi sprawcami zamordowali czterech księży, kapelanów „Solidarności”, w tym ks. Jerzego Popiełuszkę (1984 r.). Pięć lat później zginęli kolejni księża: - przyjaciel Jerzego Popiełuszki ks. prałat Stefan Niedzielak w Warszawie; ksiądz Stanisław Suchowolec w parafii Dojlidy koło Białegostoku, czy ksiądz Sylwester Zych w Krynicy Morskiej. Prześladowania Kościoła trwały do 1989 roku.

Wystawa została także poświęcona osobie Prymasa Polski – ks. Stefanowi Wyszyńskiemu i papieżowi Janowi Pawłowi II. To właśnie Prymas Wyszyński, gdy rząd postanowił zmienić zasady obsadzania stanowisk kościelnych i doprowadzić do tego że premier będzie ustanawiał biskupów, a wojewoda proboszczów, skierował list do I sekretarza, w którym wyliczył działania wymierzone przeciwko Kościołowi w powojennej Polsce. Publicznie ujawnił list. Prymas Polski został przetrzymywany w katolickich klasztorach razem z siostrą zakonną Marią Leonią Graczyk i ks. Stanisławem Skorodeckim.

To z Polski pochodził jeden z największych Polaków – św. Jan Paweł II. Był nie tylko głową Kościoła katolickiego, przewodnikiem i wzorem moralnym dla świata, lecz także zwolennikiem „Solidarności”, nadzieją polskiego narodu na nadejście zmian i odzyskanie wolności. W czasie pierwszej pielgrzymki do ojczyzny wypowiedział słowa:

„Wołam ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja, Jan Paweł II papież. Wołam z całej głębi tego tysiąclecia, wołam w przeddzień święta Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi; Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi!”. W dużej mierze papież swoją postawą w czasie pontyfikatu przyczynił się do obalenia komunizmu.

Wspominając o księżach biorących udział w walce o niepodległość Ojczyzny i wiarę, należy wspomnieć naszego budowniczego kościoła ks. Szczepana Rembowskiego. W końcu sierpnia 1939 r. zostaje zmobilizowany i jako kapelan bierze udział w obronie Polski przed faszystowskim najeźdźcą. Z Pierwszą Dywizją Pancerną przechodzi szlak bojowy od Failes po Wilhelms-haven. Opiekuje się rannymi żołnierzami i na własnych plecach wynosi ich spod ostrzału. Ratując rannych ze szpitala polowego we Francji w dniach 18-19 sierpnia 1944 r. - będącego pod ciągłym ostrzałem, składa ślubowanie, że jeśli przeżyje, to postawi w Polsce kościół. Słowa dotrzymał.

Wystawę przygotowano w oparciu o książkę autorstwa Anny Paterek „Kościół w walce o niepodległość. 100 lecie niepodległej Polski”, a także „Katechizm młodego Polaka” twórczości Beaty Kosińskiej. Nieocenioną pomocą przy organizowaniu wystawy było wsparcie merytoryczne pani Aliny Filipczak - wieloletniego wykładowcy Uniwersytetu Łódzkiego, a także zaangażowanie ze strony pana Janusza Klimczuka, Edwarda Mosa, pani Mari Rogali, Mari Wielec i pomocy pani Felicji Olczyk i Krystyny Mamińskiej.

*Marianna Strugińska-Felczyńska
Agnieszka Paszkowska*

ŚWIAT GITARĄ MAŁOWANY

Koncert gitarowy Ryszarda Styły. Sala „Przystań” św. Katarzyny w Zgierzu, 24 listopada 2018 roku, godz.19:00

Pierwszy utwór, który popłynął ze sceny nosił tytuł: „Pogoda ducha” i był kompozycją Artysty. Dla niego pogoda ducha już od ponad 15 lat związana jest z Drogą Trzeźwego Życia, na którą wkroczył aby ratować siebie od nieuchronnej śmierci - jako konsekwencji uzależnienia od alkoholu.

Artysta gitarą malował muzyczne pejzaże i z niezwykłą szczerością opowiadał o sobie, o powolnej

i nieubłaganej destrukcji Bliskich i własnych marzeń.

Głosy z widowni, po koncercie:

- „Po tym człowieku widać ile wycierpiał i jak bardzo przekonująco mówi o wartości życia”.

- „To niezwykle inspirujące, że dla niepijącego alkoholika, „alkoholem” staje się trzeźwość i ścieżka duchowego rozwoju”.

Ryszard mówił także m. in. o przyjaźni z Wojtkiem Bellonem z Wolnej Grupy Bukowina, któremu poświęcił najnowszą płytę noszącą tytuł: „ Nuty

z Krakowa – Nuty z Ponidzia”. Bellon umarł przedwcześnie, z powodu choroby alkoholowej. Były też inne utwory, np. piękna aranżacja piosenki: „Kiedy byłem małym chłopcem” zespołu Breakout i wspomnienie o Tadeuszu Nalepie.

W trakcie koncertu, Lidka, mieszkanka Zgierza, opowiedziała o tym, że istnieje pomoc także dla tych, którzy bezsilności wobec choroby uzależnienia doświadczają z perspektywy najbliższej rodziny. I rozdawała również ulotki z informacjami o istnieniu takiej pomocy i spotkaniach grup wsparcia w Zgierzu.

Przy utworze Maryli Rodowicz, widownia śpiewała i klaskała: „Wsiąść do pociągu byle jakiego”...

Sprawdziłem jak brzmią dalsze słowa tej piosenki: – „Zegary staną niepotrzebne, Pogubię wszystkie kalendarze, W taką podróż chcę wyruszyć, Nie wiem czy kiedyś się odważę”.

Pierwszy utwór, który zagrał na koncercie Ryszard Styła, swoją inspirację czerpał z Modlitwy o Pogodę Ducha. Oto jej treść: „Boże użycz mi pogody ducha, abym godził się z tym czego zmienić nie mogę, odwagi abym zmieniał to co zmienić mogę i mądrości abym odróżniał jedno od drugiego”. Artystcie, którego spotkaliśmy tego wieczoru nie brakło odwagi...

O Ryszardzie Style można znaleźć wiele informacji spacerując w internecie i posłuchać tam wiele jego utworów gitarą malowanych. A także zobaczyć relację z tego koncertu w Programie Lokalnym STVD Centrum z dnia 26 listopada 2018 roku.

Ci, którzy osobiście uczestniczyli w opisanym wydarzeniu, myślę że jeszcze długo tego wieczoru muzykę Ryszarda, ja tak miałem... i nocy, i w na-

Ks. Piotr Kochanowicz

CECYLIADA 2018

W sobotę 24.11.2018 Schola „Melodyjki” z naszej Parafii gościła na XXII Festiwalu Piosenki Religijnej CECYLIA SONG 2018, którego organizatorem było Oratorium im. św. Jana Bosko w Łodzi.

stępne dni - w głowie i w sercu słyszało ...

Informacje zaciągnięte z ulotki:

Grupy rodzinne Al-anon, skupiające krewnych i przyjaciół alkoholików.

SPOTKANIA Al-anon:

Wtorek, Plac J. P. II 11/13 („Przystań”), 18:00, tel. 512-335-451

Czwartek, ul. M. Skłodowskiej-Curie 5 (Dom Duszpasterski Parafii Matki Bożej Dobrej Rady), 18:00

Tel. 604-139-728

AA - anonimowi alkoholicy – „wspólnota mężczyzn i kobiet, którzy dzielą się nawzajem swoim doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby rozwiązać swój wspólny problem i innym pomagać w wyzdrowieniu z alkoholizmu. Jedynym warunkiem uczestnictwa jest chęć zaprzestania picia”.

SPOTKANIA AA:

Poniedziałek: "Marysieńka", ul. 3 Maja 69a, 18:30; "Nowa Nadzieja", Plac Jana Pawła 11/13, 19:00;

Wtorek: "Jolanta", ul. Parzęczewska 35 (Szpital Wojewódzki - blok F), 18:00

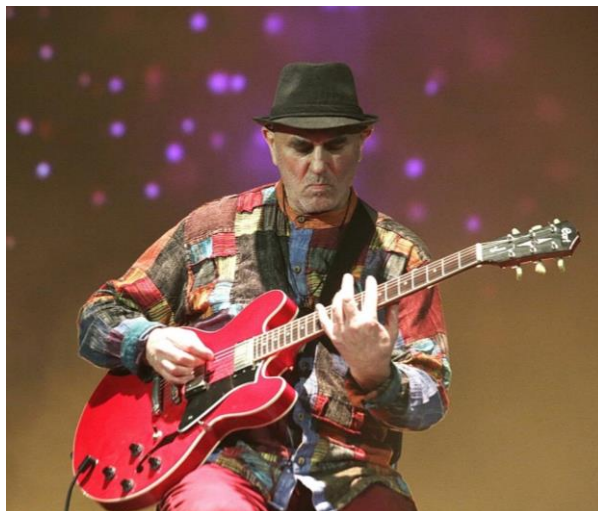
Środa: "Dar radości", ul. Cezaka 12 (Dom Dziennego Pobytu), 18:00

Czwartek: "Grupa wsparcia", Plac Jana Pawła 11/13, 18:00

Piątek: "U Marcina", ul. Spacerowa 2 (Plebania Parafii Ewangelicko-Augsburskiej), 18:00

Sobota: "Bratnia Dusza", ul. Skłodowskiej-Curie 5 (Dom Duszpasterski Parafii Matki Bożej Dobrej Rady), 17:00

Niedziela; "Odwrócenie", Plac Jana Pawła

Po raz kolejny Schola mogła zaśpiewać podczas CECYLIADY. Podczas Festiwalu zaprezentowała się nie tylko cała Schola "Melodyjki" ale również soliści jak i dwa tria na co dzień śpiewający w Scholi. Soliści to: Wiktoria, Tosia, Zuzia i Oliwia, (poza konkursem zaprezentowała się również Asia), swoje umiejętności przedstawiło również - Trio PAMAVI w skład którego wchodzi Paulina, Martyna i Wiktoria, które po raz pierwszy zaśpiewały w takim składzie. A także Trio "Cantabile" w składzie Tosia, Zuzia i Asia, które odniosło już kilka sukcesów.

W świetnej atmosferze, która zawsze towarzyszy CECYLIADZIE wszyscy uczestnicy zaprezentowali po dwa utwory. Jurorzy po naradzie ogłosili wyniki Festiwalu. III miejsce w kategorii Szkoły Podstawowe wyśpiewała Wiktoria Pinkowska, zaś I miejsce w tej

samej kategorii zajęła Tosia Jawor.

W kategorii Gimnazja i Licea wyróżnienie otrzymała Oliwia Krusińska, zaś II miejsce Zuzia Pinkowska.

W kategorii Zespoły młodzieżowe rywalizowały między sobą Trio „PAMAVI”, Trio „CANTABILE” i Schola „MELODYJKI”. Jurorzy przyznali III miejsce dla Tria „PAMAVI”, II miejsce Schola „MELODYJKI”. Trio „CANTABILE”, po perfekcyjnym (tak ocenili to jurorzy, jak również zgromadzona publiczność) wykonaniu utworów „Obudź mnie” i „Oceany” zdobyło I miejsce.

Najważniejsze jednak było to, że wszyscy wykonawcy śpiewali i grali na chwałę Pana. W końcu „Kto śpiewa modli się dwa razy”.

Beata Pawłowska

UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

6 stycznia chrześcijanie zachodni obchodzą Święto Objawienia Pańskiego, zwane popularnie Świętem Trzech Króli. Jeszcze inna nazwa tej uroczystości to Epifania. To jedno z najstarszych świąt i w odróżnieniu od innych nie posiada żydowskich korzeni. Jako osobna uroczystość funkcjonuje od końca IV wieku.

Święto Trzech Króli

Święto symbolizuje pokłon złożony Jezusowi przez Trzech Mędrców ze Wschodu i nawiązuje do opisywanych w Ewangelii świętego Mateusza Mędrców ze Wschodu, którzy prowadzeni przez gwiazdę przybywają, by oddać pokłon małemu Jezusowi i złożyć Mu swoje dary. Trzej Mędrcy symbolizują wszystkich ludzi, w tym również pogan, który oddają hołd wcielonemu Bogu. Święty Mateusz pisze o "magach", a nie o "królach". Tradycja trzech króli wiąże się z prorocत्वami ze Starego Testamentu. Stąd wywodzi się też przekaz zgodnie, z którym Magowie ofiarowali Jezusowi złoto, kadzidło i mirrę. W VIII wieku pojawiają się imiona trzech Magów: Kac-

„Odnowi oblicze ziemi” ORSZAK TRZECH KRÓLI

Zapraszamy do udziału

6 STYCZNIA 2019r.

11:30 - Uroczysta Msza Święta w kościele Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu.

Po Mszy Świętej, **spod kościoła Matki Bożej Dobrej Rady wyrusza Orszak** na czele z gwiazdą betlejemską i Trzema Monarchami do Szopki Bożonarodzeniowej przy kościele Św. Katarzyny Aleksandryjskiej. Śpiew podczas marszu poprowadzi m.in. Zespół Pieśni i Tańca „Boruta”.

Szopka przed kościołem Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej: hołd dla Dzieciątka Jezus, złożenie darów – mirry, kadzidła i złota. Wspólne kolędowanie.

Serdecznie zapraszamy CAŁE RODZINY do wspólnego, radosnego świętowania. Zachęcamy do udziału w strojach, np.: króla, pasterzy, mędrców, aniołów, pastuszków i innych.

**PRZYJDŹ I BĄDŹ UCZESTNIKIEM
NIEZWYKŁEGO WYDARZENIA
W NASZYM MIEŚCIE**

Organizator:
Parafia MB Oddział Akcji Katolickiej
przy par. MB Dobrej Rady w Zgierzu

Współorganizator:
Fundacja Orszaku Trzech Króli

Patronat medialny:
Niedziela Łódzka
TV Centrum Zgierz
Radio Niepokalanów
Radio Plus Łódź

Patronat honorowy:
Metropolia Łódzka Arcybiskup Grzegorz Ryś

Dziekan Dekanatu Zgierskiego Ks. kan. Andrzej Chmielewski

Prezydent Miasta Zgierz

Starosta Powiatu Zgierskiego

per, Melchior i Baltazar. Są to jednak imiona w żaden sposób niepotwierdzone. Od przełomu XV i XVI w na święto Objawienia Pańskiego zaczęto w Kościele katolickim święcić złoto i kadzidło. Kadzidłom okadzano domy i obory z chorymi zwierzętami.

Tradycja liter na drzwiach

Święcenie kredy wprowadzono w XVIII wieku. Kredą zwyczajowo oznacza się drzwi domów, pisząc na nich litery K+(krzyżyk)M+B oraz cyfry bieżącego roku. Litery te odnoszą się do legendarnych imion królów. Księża podkreślają jednak, że powinno się pisać C+M+B. Te

litery są, bowiem skrótem od łacińskiej sentencji: „Christus mansionem benedicat”, co tłumaczymy: „Niech Chrystus Błogosławi ten dom lub to mieszkanie”. To wyraża też osobiste przyjęcie nowo narodzonego Jezusa pod dach swojego domu.

W dawnej Polsce w domach na końcu obiadu w święto Objawienia Pańskiego roznoszono ciasto. Kto otrzymał ciasto z migdałem, zostawał królem migdałowym. Dzieci chodziły po domach z gwiazdą i śpiewały kolędy. W nagrodę otrzymywały tak zwane szczodraki, czyli rogale.

Agnieszka Paszkowska

UROCZYSTOŚĆ CHRYSZTUSA KRÓLA

W ostatnią niedzielę Roku Liturgicznego w Kościele katolickim (przypadającą 25 bm.) przeżywamy wspomnienie Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Akcja Katolicka Archidiecezji Łódzkiej w wigilię wspomnienia Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata święta patronalnego przeżywała swoje uroczystości w katedrze. Mszy Świętej przewodniczył oraz homilię wygłosił arcybiskup Grzegorz Ryś.

Uroczystość została ustanowiona przez papieża Pius XI w 1925 r. na zakończenie roku jubileuszowego. Papież poświęcił temu wydarzeniu encyklikę *Quas Primas*. Kiedy w roku 1930 Pius XI zatwierdzał statut dla polskiej Akcji Katolickiej, usankcjonował jego zapis mówiący, że świętem patronalnym stowarzyszenia będzie właśnie święto Chrystusa Króla. Po reaktywowaniu w latach 90-ch XX wieku przejęto tradycję obchodów tej uroczystości jako głównego święta Akcji Katolickiej w Polsce.

W Archidiecezji Łódzkiej Akcja Katolicka została reaktywowana 16 października 1996 r. dekretem abp. Władysława Ziółka, nawiązująca do bogatych, przedwojennych tradycji. Pierwszym Asystentem kościelnym Ksiądz Arcybiskup mianował ks. dr. Marka Stępnia. Pierwszym prezesem, Ks. Arcybiskup Łódzki mianował Mirosława Ciepluchę w 1998 r. Aktualnym Asystentem Akcji Katolickiej jest ks. prałat Ireneusz Kulesza proboszcz

Archikatedry w Łodzi, a prezesem Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej jest Marianna Strugińska-Felczyńska.

Podczas homilii Arcybiskup zapytał członków Akcji Katolickiej - „Czy przyjmiecie Królestwo Jezusa Chrystusa?” Królestwo Jezusa jest zupełnie czymś innym od wszystkich królestw ziemskich. Najczęściej wyobrażamy sobie królów siedzących na wspaniałych tronach i często przy użyciu przemocy rządzących narodami. Tymczasem obraz Chrystusa Króla jest zupełnie inny. Kaznodzieja powiedział „to dziwny Król bo króluje na krzyżu. Zamiast kosztownych strojów- płaszcz szkarłatny, zamiast złotej

korony wieniec z ciernia, zamiast tronu krzyż”. Ten jedyny Król ludzkich serc, ludzkiego ducha; Królem, którego władztwo nie jest z tego świata, przekazał Mu Jego Ojciec (por.Łk22,29).

Narzędziem Jego władzy są ludzie którzy są z prawdy. Co innego znać prawdę a co innego pokazać prawdę w swoim postepo-

waniu. Nie patrzmy na tych, którzy sprawują nad nami takie czy inne rządy. Zaczniemy od siebie i rozstrzygniemy ten problem: ile jest w moim codziennym życiu, w podejmowaniu decyzji życiowych, nawet tych najdrobniejszych; w odniesieniu do drugiego człowieka, w moich myślach, słowach i uczynkach- ile jest w tym wszystkim królowania Chrystusa. Arcybiskup powiedział że „Królestwa Boże jest w Was”.

PORADNIA RODZINNA

W PORADNI POSŁUGUJĄ:

mgr Anna Klimowicz
tel. 509 520 653
kurator rodzinny

Pomaga w zakresie:
- komunikacji w małżeństwie
- problemów wychowawczych
- mediacji rodzinnych
- prowadzi konsultacje z młodzieżą
(za zgodą rodziców/prawnych opiekunów)

ks. mgr Piotr Kochanowicz
tel. 605 399 359
psychoterapeuta
piotr.kochanowicz@yahoo.com

- Pomaga osobom uzależnionym i ich rodzinom
- ofiarom przemocy
- osobom przeżywającym żałobę
- osobom z syndromem poaborcyjnym

mgr Sylwia Olejnicka
tel. 519 300 327

nauczyciel Naturalnych Metod
Planowania Rodziny

- Posługuje osobom zainteresowanym tematem Naturalnych Metod Rozpoznawania Płodności

Dom Duszpasterski Parafii Matki Bożej Dobrej Rady
ul. Marii Skłodowskiej – Curie 5, 95-100 ZGIERZ

W celu umówienia się na spotkanie prosimy o kontakt telefoniczny

Na zakończenie Mszy Św. przez DIAK podziękowała arcybiskupowi za przewodniczenie liturgii, a także za słowo skierowane do członków i sympatyków Akcji Katolickiej.

Podczas liturgii zostali przyjęci nowi członkowie Akcji Katolickiej. Po zakończeniu uroczystości w katedrze, wszyscy udali się na agapę.

Przed Mszą Świętą odbyła się konferencja prof. dra hab. Mariana Drozdowskiego, historyka PAN z Warszawy nt. „Narodziny niepodległości w Łodzi”. Profesor przybliżył nam sytuację i osoby, które miały wpływ na narodziny niepodległości.

Przed uroczystościami grupa członków Akcji Katolickiej ze Zgierza była w Muzeum gdzie mieszkała Św. Siostra Faustyna oraz w parku Wenecja (obecnie Słowackiego, gdzie Św. Faustyna podczas zabawy ujrzała Jezusa Chrystusa obok siebie, Jezusa umęczonego, obnażonego z szat, okrytego całego ranami, który powiedział te słowa, „dokąd cierpieć będę i dokąd Mnie zwodzić będziesz.”

Dziękuję Ks. Asystentowi Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej, księżom Asystentom Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej, Członkom i sympatykom, którzy uczestniczyli w Świącie patronalnym Akcji Katolickiej oraz pomagali zorganizować.

Marianna Strugińska -Felczyńska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3
Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Piotr Kochanowicz przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mldr.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt..

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska, ks. Piotr Kochanowicz

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cyłke